

at ganske det samme har været Tilfældet med det oprindelige Aldersrenteforslag, som fremsattes af mig, og det ærede Medlem foretog en Sammenligning mellem Ministerens og det tidligere stillede Forslag, en Sammenligning, som den højtærede Minister opbyggede Tinget med at levere Fortsættelsen af. Man paastaar, at det var ganske de samme Motiver, der førte til, at man forlod det Forslag, som jeg oprindeligt stillede, for at vedtage det, der nu er gældende Lov. Men de Herrer, som paastaar dette, ved jo godt, at det har ikke noget som helst med Sandheden at gøre. De ved jo særdeles vel, at fra Efteraaret 1921, da Aldersrentelovforlaget første Gang fremsattes, og til Sommeren 1922, da det vedtoges, foregik der og konstateredes der en kolossal Nedgang i vort Samfunds økonomiske Evne og i Statens og Kommunerne økonomiske Bærekraft. De Herrer ved meget vel, at det var i disse Aar, hvor den direkte Skat paa Indtægt og Formue til Staten dalede fra 325 Mill. Kr. til 185 Mill. Kr., at det var paa dette ene Aar, at denne Indtægt, som er en Maalestok for Befolkningens finansielle Kraft, dalede med henimod Halvdelen. Det var det, som var bestemmende for, at man gik til Ændringer, som gjorde, at der ydedes mindre, end det oprindeligt var foreslaet. Men disse Ændringer foranledigedes ogsaa derved, at vi paa det Tidspunkt havde en dalende Prisbevægelse, som man gik ud fra vilde fortsættes. Det var et Haab, vi alle delte, og det var bl. a. ud fra den Forventning, at vi skred til at ændre Forskelshjælpen fra Aar til Aar, saaledes, at den i Løbet af en vis Aarrække helt kunde bringes til Ophør. Tiderne har formet sig paa en anden Maade, end vi den Gang regnede med, men paa den anden Side viser Finansstyret i de sidste Aar og den Maade, hvorpaa Finanslovens Indtægtsside har vist sig at holde, at vi nu har en Stabilitet i disse Forhold, og derfor bliver den Baggrund, paa hvilken Ministeren har fremsat sit Lovforslag, og den Behandling, det har været Genstand for, aldeles ikke at sammenstille med den Baggrund, paa hvilken jeg fremsatte mit Aldersrenteforslag, og den Behandling, det fik paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager siger, at det er uklogt nu at skride til Ændringer i Aldersrenteloven. Saaledes mener det konservative Folkeparti, medens paa den anden Side den højtærede Minister og Ordføreren for Flertallet mener, at med de Forslag, som Venstre har stillet, har vi erkendt, at Ændringer til denne Lov er

fornødne. Maa jeg for det første sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, at om det er uklogt nu at fremsætte Ændringsforslag eller ej, vil jeg overlade til det ærede Medlem at dømme om, men det er i hvert Tilfælde altid uklogt at fremsætte ukloge Ændringsforslag, og det er det, som det ærede Medlem gør. Jeg tror, der skal løbe meget Vand i Stranden, inden den Tid er inde, da det er rimeligt at fremsætte Ændringsforslag af den Beskaffenhed. Men hvad — man maa jo hjælpe sig med det, man har, som Konen sagde, da hun tørrede Bordet af med Katteskillingen, og det er ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Vesterager gør i denne Forbindelse. Thi naar han foreslaar at yde et Ægtepar i København et Tillæg paa over 100 Kr. aarlig, endnu mere, end den højtærede Minister selv i sit fantasifulde Forslag har ønsket at yde, men indskrænker sig til at give den stakkels Kone paa Landet, som er 65 Aar gammel, og hvis Forhold har været Genstand for saa megen Jammerklage udover alle Møder — Jammerklager, hvori ogsaa det ærede Medlem Hr. Vesterager har deltaget —, 30 Kr. aarlig, saa er det, jeg siger, at jeg tror alligevel, der skal forløbe nogen Tid, inden Demonstrationen af den Klogskab, som lyser ud af dette, i og for sig kan siges at være naturlig, og inden Tiden dertil kan siges at være inde.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard har fremsat. Han glæder sig over, at de Tanker, han gjorde sig til Talsmand for ved første Behandling, har fundet Udtryk i Forslaget. Den Glæde finder jeg er ganske naturlig. Det er jo det, jeg har udtrykt saaledes, at det ærede Medlem har vist, at vel er der nogen, der regerer her i Landet, men der er andre, der styrer, og at det glæder det ærede Medlem, finder jeg meget forstaaeligt, det er der ikke noget at sige til. Men naar det ærede Medlem siger, at nu er der taget Hensyn til de økonomiske Forhold gennem de Forslag, som det ærede Medlem har været med til at stille, og hvorved man altsaa har forladt det, som den højtærede Minister kræver, saa siger jeg, at de økonomiske Forhold ligger nu, som da den højtærede Minister fremsatte sit Forslag. Men lige saa sikkert som et Tillæg til Udgiften til den gældende Aldersrentelov paa ca. 20 Mill. Kr. er urimeligt, lige saa sikkert er det, at et Forslag som det, det ærede Medlem er med til at stille, og som sandsynligvis vil foranledige en Udgiftsførelse, som ligger over de 10 Mill. Kr., maaske tættere op imod de 15 Mill. Kr.,